

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Magdalenou Ježkovou ve věci

žalobce: **P. S.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha,
proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č. j. KUKHK-31165/DS/2018/Kj,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 5. 2. 2019 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále též „správní orgán II. stupně“ nebo „žalovaný“) ze dne 3. 12. 2018, č. j. KUKHK-31165/DS/2018/Kj, a souvisejícího rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I.

stupně“) ze dne 19. 9. 2018, č. j. MMHK/168295/2018/OP/Hej, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že z nedbalosti porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, neboť na silnici II. třídy č. 308, v obci Černilov, u domu č. p. 416, ve směru jízdy na Hradec Králové (GPS délka 015°55'28,686“ E, šířka 50°15'29,309“ N), kde je rychlost jízdy stanovena nejvýše na 50 km/h, bylo dne 23. 7. 2018 v 9:17 hodin silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C, výrobní číslo 15/0210, obsluhovaným hlídkou Policie ČR – Dopravní inspektorát Hradec Králové, naměřeno, že jako řidič osobního automobilu tovární značky Land Rover, registrační značky, jel rychlostí 73 km/h. Při zvážení maximální možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h, byla skutečná rychlost měřeného vozidla nejméně 70 km/h. Nejvyšší povolenou rychlost tak překročil nejméně o 20 km/h.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce shrnul žalobní námitky proti rozhodnutí žalovaného do celkem šesti žalobních bodů, označených: ustavení vozidla v rozporu s Návodem k obsluze; domněnka, že pokud dojde ke změření rychlosti, bylo měření rychlosti provedeno v souladu s Návodem k obsluze; rozhodnutí na základě místní znalosti; sankce; policejní vozidlo bylo v přední části lehce bourané; nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem.
4. V podrobnostech se krajský soud vrátí k uvedeným žalobním bodům v další části tohoto rozsudku, a to v souvislosti s jejich vypořádáním v části IV. Posouzení věci krajským soudem.
5. Žalobce navrhl zrušit jak rozhodnutí žalovaného, tak i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, které mu předcházelo, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný se ve svém vyjádření ze dne 15. 2. 2019 plně odkázal na žalobou napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 12. 2018, č. j. KUKHK-31165/DS/2018/Kj. Dále se vyjádřil k některým žalobním námitkám.
7. Ustavení vozidla v rozporu s Návodem k obsluze
8. Žalovaný k popsané fotografické dokumentaci z měřicího zařízení doplnil, že v radarovém svazku nejsou přítomny žádné předměty či překážky, které by případně mohly způsobit reflexi, která by na měření mohla mít vliv. Žalovaný vyhodnotil provedené důkazy jako zcela dostatečné, proto další návrhy na provedené dokazování shledal jako nadbytečné. Vyhodnocení snímku z měřiče bylo provedeno přímo Policií ČR, která ověřila správnost měření. Na základě tohoto vyhodnocení dospěl žalovaný k závěru, že měření proběhlo v souladu s Návodem k obsluze.
9. Domněnka, že pokud dojde ke změření rychlosti, bylo měření rychlosti provedeno v souladu s Návodem k obsluze

10. K vyjádření Českého metrologického institutu žalovaný uvedl, že z něj vyplývá, že je nezbytné posuzovat každý případ individuálně. V daném případě bylo provedeno řádné dokazování, byl vytvořen celistvý důkazní řetězec, který prokázal spáchání uvedeného přestupku žalobcem.
11. Rozhodnutí na základě místní znalosti
12. K této námitce žalovaný konstatoval, že správním orgánem bylo pouze popsáno místo, kde k přestupku došlo, kdy uvedené skutečnosti plynou i ze snímku záznamu o přestupku.
13. Sankce
14. Žalovaný nejprve popsal relevantní ustanovení právního řádu pro stanovení sankce a následně uvedl, že správní trest byl stanoven dle zákona tak, aby byl naplněn zájem společnosti přijímaný k ochraně bezpečnosti silničního provozu. Dle správního orgánu je sankce úměrná charakteru přestupku, odpovídá účelu sledovanému zákonem a rovněž splní i svůj výchovný účel. Odůvodněním sankce se správní orgán zabýval i ve svém rozhodnutí.
15. Policejní vozidlo bylo v přední části lehce bourané
16. K tomuto žalovaný předkládá, že vozidla Policie ČR jsou před každým výjezdem kontrolována. Tvzení o lehce nabouraném vozidle uvedl žalobce až v odvolání, nevyužil možnosti vyjádřit se k věci přímo v Oznámení o přestupku ani toto tvzení neuvedl při ústním jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný se k výzvě soudu nevyjádřil. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
18. Z předloženého správního spisu je předně relevantní listina o oznámení přestupku vyhotovená Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, ze dne 31. 7. 2018, č. j. KRPH-70353-1/PŘ-2018-050206, ve kterém je policisty zadokumentováno, že dne 23. 7. 2018 v 9:20 hodin, na silnici č. II/308, v obci Černilov, u č. p. 416, ve směru jízdy na Hradec Králové (GPS délka 015°55'28,686“ E, šířka 50°15'29,309“ N), kde je rychlost jízdy stanovena na nejvýše 50 km/h, jel řidič (žalobce) osobního motorového vozidla tovární značky Land Rover, registrační značky 6H8 2012, rychlostí 70 km/h (po odečtení možné tolerance). Součástí spisu je i Záznam o přestupku s fotografickou dokumentací výše specifikovaného vozidla, která byla pořízena měřičem rychlosti RAMER 10C. Dále je ve spise založen Úřední záznam ze dne 31. 7. 2018, ve kterém je popsán průběh zadokumentování přestupku. Plyne z něho, že po zastavení vozidla byl jeho řidič ztotožněn a byl v něm zjištěn žalobce. Tento nevyužil možnosti se k přestupku písemně vyjádřit a následně odmítl podepsat oznámení přestupku. Součástí spisu je i ověřovací list, č. 203/17 ze dne 23. 10. 2017, měřicího zařízení RAMER 10C,

výrobní číslo měřidla 15/0210, který byl jako stanovené měřidlo ověřen a bylo jej proto možno používat k měření rychlosti za dodržování Návodu k obsluze. Ve správním spise je založen i záznam o proškolení na RAMER 10C nstržm. M. H. a nstržm. D. Š. Toliko k základním důkazům pro rozhodnutí o přestupku.

19. Na základě uvedeného skutkového stavu bylo na den 19. 9. 2018 nařízeno ústní jednání. Žalobce na něm zastupoval obecný zmocněnec Ing. M. J.. V návaznosti na provedené dokazování vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 19. 9. 2018, č. j. MMHK/168295/2018/OP/Hej, kterým uznal žalobce vinným z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu. Žalobce se proti tomuto rozhodnutí odvolal podáním ze dne 11. 10. 2018. Neuvedl v něm však, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, stejně tak neuvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. Šlo tak o tzv. blanketní odvolání, k jehož doplnění jej správní orgán vyzval usnesením ze dne 19. 10. 2018 (s příslušným poučením), a to ve lhůtě 5 dnů od převzetí výzvy k doplnění. Zmocněnec žalobce tak učinil 5. 11. 2018. Rozhodnutím ze dne 3. 12. 2018, č. j. KUKHK-31165/DS/2018/Kj, žalovaný doplnil rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové o ustanovení o nákladech řízení. V ostatním rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
20. Žalobce v obsáhlé žalobě uplatnil celou řadu námitek, které formálně rozčlenil do 6 žalobních bodů. Krajský soud konstatuje, že neshledal žádnou z uplatněných námitek za odůvodněnou. Zároveň předesílá, že při jejich vypořádání sice bude respektovat členění na žalobní body zvolené žalobcem, nepovažuje však za účelné podrobně vyvracet jednotlivé námitky tím způsobem, že by výslovně reagoval na každý dílčí argument žalobce.
21. Dle judikatury Nejvyššího správního soudu je sice povinností správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit, tuto povinnost ale nelze interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku. Podstatné je, aby se vypořádaly se všemi základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten nebo onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).

IV.1. Ustavení vozidla v rozporu s Návodem k obsluze

22. V prvním z žalobních bodů žalobce namítal, že vozidlo nebylo ustaveno v souladu s Návodem k obsluze, což je dle žalobce patrné z geometrické analýzy, kterou provedl v doplnění odvolání. Dále žalobce zpochybňuje závěry plynoucí ze Stanoviska ministerstva dopravy, odbor agend řidičů, sp. zn. 310/2018-160-OST/3, na které žalovaný odkázal v napadeném rozhodnutí. Nesprávnost těchto závěrů žalobce dokládá vyjádřením Českého metrologického institutu, který rychloměry ověřuje. Žalobce rovněž namítl, že policisté mají na výsledku řízení zájem, což dle žalobce vyplývá z dřívějšího rozhodnutí žalovaného. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje, aby byl

jako důkaz proveden Návod k obsluze, výslech hlídky, která prováděla měření a opětovně provést geometrickou analýzu.

23. Krajský soud předně uvádí, že je mu z jeho úřední činnosti zřejmé, že zástupce žalobce používá typizované námitky, které se opakovaně objevují v mnoha jiných, skutkově obdobných, případech, vedených nejen u zdejšího soudu. Za těchto okolností lze obecně pouze poukázat na nevěrohodnost takovýchto typizovaných námitek, jak ostatně plyne i z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2018, č. j. 4 As 159/2018-38).
24. K otázce ustavení měřicího vozidla se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud, když k funkci měřicího zařízení RAMER 10C uvedl: „*Pokud není dodržen Návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenána vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení RAMER 10C: Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhly úspěšně a snímek je hodnověrný.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 53/2017-42). Totéž je možné uplatnit i ve věci nyní projednávané.
25. Za skutkového stavu rozhodované věci má krajský soud za to, že provedení žalobcem navrhovaných důkazů, mezi které patří i Návod k obsluze, je nepotřebné a bylo by rozporné se zásadou procesní ekonomie. Ověřovacím listem rychloměru, který je obsažen ve správním spise, se dokládá, že rychloměr byl řádně certifikován, tj. byl plně technicky způsobilý k měření. Rovněž záznam o měření je jednoznačný. Takové námitky žalobce, které jsou užívány ve své obecné a standardizované podobě, nemohou být způsobilé k tomu, aby zpochybnilly výsledek měření takovým způsobem, aby bylo třeba přistoupit k jejich dalšímu ověřování.
26. K námitce zájmu policistů na výsledku řízení krajský soud uvádí, že policisté jsou úředními osobami a nemají za normálních okolností na výsledku přestupkového řízení zájem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2011, č. j. 7 As 83/2010-63). Přičemž je nezbytné podotknout, že žalobce neuvedl žádný důkaz, který by uvedenou premisu zpochybňoval. Z důvodů výše uvedených se krajský soud s touto námitkou neztotožnil.

IV.2. Domněnka, že pokud dojde ke změření rychlosti, bylo měření rychlosti provedeno, v souladu s Návodem k obsluze

27. Žalobce dále namítá, že domněnka, že pokud dojde ke změření rychlosti, tak bylo toto měření provedeno v souladu s Návodem k obsluze, je nepravdivá, což plyne z vyjádření Českého metrologického institutu, které žalobce přiložil k doplnění odvolání i k projednávané žalobě. Těmito námitkami chtěl poukázat na fakt, že ke změření rychlosti může dojít, i když je měřeno v rozporu s Návodem k obsluze.

28. K této námitce krajský soud pouze konstatuje, že v plném rozsahu odkazuje na vypořádání prvního žalobního bodu tohoto rozsudku. Z důvodů tam uvedených proto neshledal tuto námitku za odůvodněnou.

IV.3. Rozhodnutí na základě místní znalosti

29. Žalobce, obdobně jako v doplnění odvolání, namítal, že správní orgán ve svém rozhodnutí rozhodoval na základě místní znalosti, aniž by o tom žalobce vyrozuměl. K odůvodnění této odvolací námitky žalobce uvádí, že nesouhlasí s tvrzením, že se jednalo pouze o popsání komunikace, které je patrné z výstupu z rychloměru. Dle žalobce je ze snímku sice patrné, že se po pravé straně vozidla nacházejí domy, rozhodně však z dané fotografie neplyne, že se jedná o hustou zástavbu. Přitom žalobce poukazuje na to, že právě „hustá zástavba“ byla žalobci přičtena k tíži.
30. Krajský soud neshledal, že by bylo žalobcovo právo na seznámení s podklady pro rozhodnutí porušeno způsobem, který by mohl zakládat nezákonnost napadených rozhodnutí. Vycházel-li správní orgán I. stupně při posouzení materiální stránky přestupku ze znalosti místa, nijak podle přesvědčení soudu nepochybil. Konstatoval pouze skutečnosti, které musely být žalobci ohledně místa měření známe, ať již z důvodu, že místem měření na pozemní komunikaci č. II/308 v obci Černilov projížděl, z veřejně přístupných mapových podkladů, nebo z pořízené fotodokumentace přestupku, která mu byla v průběhu přestupkového řízení poskytnuta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2017, sp. zn. 2 As 303/2017).

IV.4. Sankce

31. Ani s námitkou, kterou žalobce brojil proti výši pokuty, se krajský soud nemohl ztotožnit. Dle žalobce správní orgán při uložení pokuty ve výši 3 000 Kč přihlédl pouze k jedné polehčující a jedné přitěžující okolnosti, u kterých však neuvedl, jak dané okolnosti ovlivnily výši sankce. Žalovaný ovšem nepřihlédl k dalším polehčujícím okolnostem, na které žalobce poukázal. Dle žalobce měl správní orgán zohlednit např. to, že při údajném přestupkovém jednání nedošlo k újmě na zdraví a majetku, panovalo slunečné počasí, že žalobce je zkušeným řidičem nebo že byl v danou chvíli nulový provoz.
32. K tomu krajský soud uvádí, že jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu, ukládání sankcí za přestupky, a tudíž i rozhodování o jejich výši, se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu volit některé z možných řešení, které zákon dovoluje. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkumu lze pouze v případě překročení zákonem stanovených mezí tohoto uvážení nebo v případě jeho zneužití (např. rozsudek ze dne 13. 3. 2015, č. j. 9 As 100/2014-26).
33. V posuzovaném případě o překročení mezí diskrece správního orgánu nebo o jejím zneužití hovořit nelze. Zákon umožňuje uložit pokutu od 2 500 Kč do 5 000 Kč, přičemž v konkrétním případě byla uložena pokuta ve výši 3 000 Kč, tedy při spodní hranici zákonného rozpětí. Správní orgán ve svém rozhodnutí dostatečně odůvodnil výši uložené sankce, když uvedl, na základě jakých okolností sankci ukládal. Nadto je nezbytné připomenout, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost nejméně o 20 km/h, a tedy významně porušil svou právní povinnost. Z hlediska výše uložené sankce nutno dodat, že správní trestání plní nejen funkci preventivní, ale rovněž i represivní, přičemž

primárním významem trestání je potrestání pachatele tak, aby uloženou sankci ve své právní a majetkové sféře adekvátním způsobem pocítil a vyvaroval se dalšího porušování právních předpisů (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2012, č. j. 6 Ads 129/2011-119).

IV.5. Policejní vozidlo bylo v přední části lehce bourané

34. Dále žalobce namítá, že policejní vozidlo bylo v přední části lehce bourané, což dle jeho názoru způsobilo vychýlení hlavy rychloměru. K tvrzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že vozidla Policie ČR jsou před každým výjezdem kontrolována, žalobce uvádí, že jde o ničím nepodložené tvrzení, k jehož prokázání by bylo třeba provést výsledky hlídky. Dle názoru žalobce tak žalovaný postupoval v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když nezjistil skutkový stav věci tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti.
35. K tomuto žalobnímu bodu krajský soud konstatuje, že v případě, kdy bylo dle žalobce měření provedeno nesprávně v důsledku nabouraného vozidla, není soudu zřejmé, proč takovou argumentaci neuplatnil bezprostředně poté, co byl zastaven zasahujícím policistou. V pozdější uplatnění takové argumentace lze spatřovat i účelovost (podpůrně viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60, či ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115). Přičemž užívání standardizovaných námitek právním zástupcem žalobce ve velkém množství jeho žalobních podání je soudu již známo z jeho činnosti. Rovněž je třeba upozornit, že v případě vychýlení hlavy rychloměru by měření vůbec neproběhlo. K tomu v podrobnostech krajský soud odkazuje na odůvodnění první žalobní námítky. Z důvodu výše uvedených se tak soud nemohl s touto žalobní námitkou ztotožnit.

IV.6. Nesouhlas žalobce a jeho advokáta s vyvěšením jejich osobních údajů na celosvětovou komunikační síť internet Nejvyšším správním soudem

36. Žalobce, resp. jeho právní zástupce, v závěru žaloby požadoval, aby rozhodnutí v této věci bylo na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu publikováno způsobem, který by nezasahoval do práv na ochranu soukromí jeho i jeho obhájce.
37. K tomu krajský soud konstatuje, že nejde o výhradu či námitku, která by se týkala merita věci, resp. která by jakkoli s věcným projednáním případu souvisela, proto nemůže být v tomto řízení jakkoli řešena či posuzována. Podotknout je nutno i to, že nesouhlas či výhrady k publikaci rozhodnutí soudů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu nelze adresovat zdejšímu soudu, neboť ten rozhodnutí na těchto stránkách ani nezveřejňuje, ani předmětné stránky nespravuje.

V. Závěr a náklady řízení

38. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. května 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
samosoudkyně